

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

11135 *Reial decret llei 9/2018, de 3 d'agost, de mesures urgents per al desenvolupament del Pacte d'Estat contra la violència de gènere.*

I

L'exposició de motius de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, assenyalava que la violència de gènere no és un problema que afecti l'àmbit privat. Al contrari, es manifesta com el símbol més brutal de la desigualtat existent en la nostra societat. Es tracta d'una violència que es dirigeix sobre les dones pel fet mateix de ser-ho, perquè els seus agressors consideren que no tenen els drets mínims de llibertat, respecte i capacitat de decisió.

El Conveni del Consell d'Europa sobre prevenció i lluita contra la violència contra la dona i la violència domèstica, fet a Istanbul l'11 de maig de 2011, a l'article 5.2, exigeix a les parts del Conveni que prenguin les mesures legislatives i d'altres necessàries per actuar amb la diligència deguda per prevenir, investigar, castigar i concedir una indemnització pels actes de violència inclosos en l'àmbit d'aplicació del Conveni.

El 15 de novembre de 2016, el Ple del Congrés dels Diputats va aprovar, per unanimitat, una proposició no de llei per la qual s'instava el Govern a promoure la subscripció d'un pacte d'Estat en matèria de violència de gènere, pel Govern de la Nació, les comunitats autònomes i ciutats amb Estatut d'autonomia i la Federació Espanyola de Municipis i Províncies, que segueixi impulsant polítiques per a l'erradicació de la violència sobre la dona com una vertadera política d'Estat. La Proposició no de llei establia la creació, en el si de la Comissió d'Igualtat del Congrés, d'una subcomissió que tenia com a objectiu elaborar un informe en el qual s'identifiquessin i analitzessin els problemes que impedeixen avançar en l'erradicació de les diferents formes de violència de gènere, i en el qual s'incloguessin un conjunt de propostes d'actuació, entre aquestes les principals reformes que s'han d'emprendre per donar compliment efectiu a aquest fi, així com a les recomanacions dels organismes internacionals. El Congrés, en la seva sessió plenària del 28 de setembre de 2017, va aprovar, sense cap vot en contra, l'Informe de la Subcomissió per a un pacte d'Estat en matèria de violència de gènere.

Per la seva banda, la Comissió d'Igualtat del Senat va decidir, el 21 de desembre de 2016, la creació d'una ponència que estudiés i avalués, en matèria de violència de gènere, els aspectes de prevenció, protecció i reparació de les víctimes, analitzés l'estratègia per assolir i implementar un pacte d'Estat contra la violència de gènere i examínés la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre. El 13 de setembre de 2017, el Ple del Senat va aprovar, per unanimitat, l'Informe de la ponència d'estudi per a l'elaboració d'estratègies contra la violència de gènere.

Tots dos informes contenen un conjunt de propostes per prevenir i combatre la violència contra la dona i la violència domèstica, i per millorar en la resposta que, des de les institucions, es proporciona a les dones víctimes i a les seves filles i fills menors o als menors sota la seva guarda, tutela o acolliment.

Segons la Proposició no de llei aprovada el 15 de novembre de 2016, les mesures contingudes a l'Informe que suposessin la modificació de textos legals vigents s'havien de remetre a les Corts Generals en un termini no superior a sis mesos per a la seva tramitació.

Transcorregut el termini esmentat es fa urgent adoptar algunes mesures necessàries per avançar en l'erradicació de la violència de gènere i en l'assoliment d'una societat lliure de violència sobre les dones.

L'entitat dels drets a protegir, que exigeixen una resposta immediata i contundent, que protegeixi la vida i la integritat física, psicològica i moral de les víctimes d'aquesta violació de drets fonamentals, no només justifica la necessitat i urgència de la mesura, sinó que és una exigència de tot Estat de dret.

II

La violència contra les dones és la manifestació més cruel de la desigualtat i les relacions de poder dels homes sobre les dones. Es tracta d'una violència de naturalesa estructural que es dirigeix contra la dona pel mateix fet de ser-ho. Aquesta violència menyscabava el gaudi dels seus drets humans i llibertats fonamentals i és un obstacle per a la plena realització de la igualtat entre dones i homes.

Així ho reconeixen els organismes internacionals com l'Organització de les Nacions Unides, el Consell d'Europa i la Unió Europea, en diferents instruments jurídics ratificats per Espanya. La Declaració sobre l'eliminació de la violència contra la dona (Resolució 48/104, de 20 de desembre de 1993) adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides defineix la violència contra la dona com qualsevol acte de violència basat en la pertinença al sexe femení que tingui o pugui tenir com a resultat un dany o patiment físic, sexual o psicològic per a la dona, així com les amenaces d'aquests actes, la coacció o la privació arbitrària de la llibertat, tant si es produeixen en la vida pública com en la vida privada.

La Constitució espanyola reconeix a l'article 14 la igualtat davant la llei, sense que pugui prevaler cap discriminació per raó de naixement, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social. I l'article 15 reconeix el dret a la vida i a la integritat física i moral, sense que, en cap cas, ningú pugui ser sotmès a tortura ni a penes o tractes inhumans o degradants. Per la seva banda, l'article 9.2 estableix l'obligació dels poders públics de promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de l'individu i dels grups en què s'integra siguin reals i efectives; i remoure els obstacles que impedeixin o dificultin la seva plenitud.

III

A Espanya en els últims anys s'han produït avenços legislatius molt significatius en matèria de lluita contra la violència sobre la dona. Per la seva rellevància especial, destaquen la Llei 27/2003, de 31 de juliol, reguladora de l'ordre de protecció de les víctimes de la violència domèstica i, sobretot, la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere.

La Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, té per objecte actuar contra la violència que, com a manifestació de la discriminació, la situació de desigualtat i les relacions de poder dels homes sobre les dones, s'exerceix sobre aquestes per part dels qui en siguin o n'hagin estat cònjuges o dels qui hi estiguin o hi hagin estat lligats per relacions anàlogues, fins i tot sense convivència.

En els seus tretze anys de vigència, la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, ha incorporat tres modificacions efectuades, respectivament, per la Llei 40/2007, de 4 de desembre, de mesures en matèria de Seguretat Social, relativa a la disposició addicional primera sobre pensions d'orfanat; per la Llei 42/2015, de 5 d'octubre, de reforma de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil, relativa a l'article 20.1 sobre assistència jurídica gratuïta, i per la Llei orgànica 8/2015, de 22 de juliol, de modificació del sistema de protecció a la infància i a l'adolescència relativa als articles 1.2, 61.2, 65 i 66, en relació amb fills i filles menors d'edat i menors subjectes a tutela o guarda i custòdia de les víctimes de violència de gènere.

El 2014, Espanya va ratificar el Conveni del Consell d'Europa per prevenir i combatre la violència contra la dona i la violència domèstica, fet a Istanbul l'11 de maig de 2011, que va entrar en vigor l'1 d'agost de 2014. L'àmbit d'aplicació del Conveni, que inclou totes les formes de violència que afecten les dones pel fet de ser dona o que els afecten de manera desproporcionada, defineix la «violència contra les dones» com una violació dels drets humans i una forma de discriminació contra les dones, i designa tots els actes de violència basats en el gènere que impliquen o poden implicar per a les dones danys o patiments de naturalesa física, sexual, psicològica o econòmica, incloses les amenaces de dur a terme aquests actes, la coacció o la privació arbitrària de llibertat, en la vida pública o privada.

IV

L'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, estableix que, en l'exercici de la iniciativa legislativa, les administracions públiques han d'actuar d'acord amb els principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència, i eficiència.

Quant als principis de necessitat i eficiència, estan plenament justificats atès l'interès general en què es fonamenta, ja que el reial decret llei és l'instrument més adequat per garantir-ne la consecució.

Pel que fa a la proporcionalitat, s'ha cercat establir les mesures imprescindibles per atendre la necessitat de protecció millorant l'assistència i l'atenció de les víctimes de la violència de gènere, ja que no es poden plantejar altres mesures menys restrictives de drets o que imposin menys obligacions als destinataris.

Així mateix, sent coherent amb la resta de l'ordenament jurídic, suposa un marc normatiu estable, previsible, integrat, clar i de certesa, que facilita el seu coneixement i comprensió i, en conseqüència, l'actuació i la presa de decisions de les persones, per la qual cosa s'entén que la proposta s'adequa al principi de seguretat jurídica.

En compliment del principi de transparència la norma identifica clarament el seu propòsit i ofereix una explicació completa del seu contingut en aquesta exposició de motius.

Finalment, atès que la norma no imposa càrregues administratives, i que suposa una clara millora en la protecció de les víctimes de la violència de gènere i de les seves filles i fills, s'entén plenament complerta l'adequació al principi d'eficiència.

V

En el marc de les propostes formulades a l'Informe de la Subcomissió del Congrés per a un pacte d'Estat en matèria de violència de gènere i a l'Informe de la Ponència del Senat d'Estudi per a l'elaboració d'estratègies contra la violència de gènere, aquest Reial decret llei modifica alguns preceptes de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, que no tenen l'esmentat rang de llei orgànica, així com altres textos normatius, la reforma dels quals és urgent als efectes de donar una resposta efectiva en relació amb l'assistència a les víctimes i als seus fills i filles menors.

La violència de gènere, com a manifestació més cruel de la desigualtat i les relacions de poder dels homes sobre les dones, s'ha cobrat la vida de 947 dones a Espanya des de 2003, any en què al nostre país es van començar a comptabilitzar les dones assassinades per les seves parelles o exparelles. Onze d'elles han estat assassinades en els últims dos mesos de juny i juliol de 2018. En la majoria dels casos les víctimes no havien denunciat amb anterioritat la violència i el maltractament que patien. Aquests indicadors expliquen la situació d'emergència en la qual ens trobem i justifiquen suficientment que es recorri a un reial decret llei. D'aquesta manera, aquesta reforma té com a objecte enfortir la tutela judicial i l'accés a la justícia, i als recursos d'assistència de les víctimes de violència de gènere, a través de la modificació dels articles 20 i 23. L'article 20 conté tres tipus de mesures destinades a millorar la participació de la víctima en el procés penal. D'una banda, se'n reforma l'apartat 4 i s'afegeix un apartat 5 per reforçar l'assistència jurídica de les víctimes, tal com exigeix el Pacte d'Estat, i es preveu no només que els col·legis d'advocats, sinó també els de procuradors, adoptin les mesures necessàries per a la designació urgent de lletrats i procuradors d'ofici en els procediments que se segueixin per violència de gènere, que assegurin la seva presència immediata per a la defensa i representació de les víctimes. D'altra banda, s'afegeix un nou apartat 6 per implementar una mesura del Pacte d'Estat referent a l'habilitació legal del lletrat de la víctima a fi que en pugui exercir la representació processal fins a la personació de la víctima en el procediment, si bé això s'ha d'harmonitzar amb la tercera mesura consistent en l'addició d'un nou apartat 7 amb l'objecte de permetre a la víctima personar-se com a acusació particular en qualsevol fase del procediment.

L'article 23 de la Llei orgànica també és objecte de modificació amb una doble finalitat. D'una banda, per concretar i ampliar els títols judicials habilitadors per acreditar la condició

de víctima de violència de gènere; i, de l'altra, per establir altres títols no judicials habilitadors per als casos en què no hi ha denúncia i, en conseqüència, tampoc hi ha un procediment judicial obert. Com s'ha assenyalat, un percentatge elevat de les víctimes de violència de gènere assassinades no havia denunciat prèviament la situació de maltractament que estava patint. El 2017, el 76,5% de les dones assassinades no havia denunciat prèviament el seu agressor, d'aquí la urgència i la necessitat de procedir a ampliar els mecanismes d'acreditació de les situacions de violència de gènere. S'ha de recordar que l'article 18.3 del Conveni del Consell d'Europa sobre prevenció i lluita contra la violència contra la dona i la violència domèstica exigeix no supeditar la protecció de les víctimes de violència de gènere a l'exercici per part d'aquelles d'accions legals ni a la declaració contra l'autor.

Entre les múltiples raons per les quals les víctimes no denuncien la situació de violència que estan patint, hi ha la falta de recursos econòmics, un dels factors que els impedeix trencar el cercle de la violència. Per això, en relació amb les ajudes que regula l'article 27, aquest Reial decret llei, amb la finalitat d'ampliar les possibilitats d'accedir-hi i de conformitat amb les propostes formulades a la Ponència del Senat d'Estudi per a l'elaboració d'estratègies contra la violència de gènere, s'ha previst la compatibilitat d'aquestes ajudes amb d'altres de caràcter autonòmic o local que les víctimes puguin percebre.

VI

Una de les mesures més urgents de portar a terme en el marc del Pacte d'Estat contra la violència de gènere és la que planteja la necessitat d'adoptar les modificacions legals oportunes perquè l'Administració local pugui portar a terme actuacions en la promoció de la igualtat entre homes i dones, així com contra la violència de gènere, ja que es tracta de l'Administració més pròxima a la ciutadania i, per tant, a les víctimes. En aquest sentit, es planteja que aquestes qüestions han de formar part del catàleg de matèries que recull com de competència pròpia dels municipis l'article 25.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local. D'altra banda, la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018, estableix quanties específiques destinades a les entitats locals dirigides a implementar el Pacte d'Estat contra la violència de gènere.

Tot això fa imprescindible la modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, per poder permetre el desenvolupament de polítiques contra la violència de gènere, i que aquesta modificació es faci amb tota celeritat, per evitar que les possibles actuacions previstes per les entitats locals no es puguin executar per la falta d'adaptació de les disposicions vigents, cosa que redundaria en un enorme perjudici per a les dones víctimes de la violència de gènere, així com els seus fills i filles.

VII

La protecció dels menors, filles i fills de les dones víctimes de violència de gènere, constitueix un dels eixos del Pacte d'Estat que exigeix una resposta més urgent. Segons la Macroenquesta de violència contra la dona feta el 2015, del total de dones que pateixen o han patit violència física, sexual o por de les seves parelles o exparelles i que tenien fills/es en el moment en què es van produir els episodis de violència, el 63,6% va afirmar que els fills i les filles van presenciar o van escoltar alguna de les situacions de violència. De les dones que van contestar que els seus fills o filles van presenciar o van escoltar els episodis de violència, el 92,5% va afirmar que aquests eren menors de 18 anys quan van succeir els fets. Per això aquest Reial decret llei inclou una modificació a l'article 156 del Codi civil per donar compliment a la mesura 148 de l'Informe de la Subcomissió del Congrés que proposa desvincular la intervenció psicològica amb menors exposats a violència de gènere de l'exercici de la pàtria potestat. En concret, la reforma que afecta l'article 156 del Codi civil té com a objectiu que l'atenció i l'assistència psicològica quedi fora del catàleg d'actes que requereixen una decisió comuna en l'exercici de la pàtria potestat, quan qualsevol dels progenitors estigui incurs en un procés penal iniciat per

atemptar contra la vida, la integritat física, la llibertat, la integritat moral o la llibertat i indemnitat sexual de l'altre progenitor o dels fills i filles de tots dos.

VIII

Les dates avançades en què s'adopten les mesures que conté el present Reial decret llei impedeixen que es puguin portar a efecte en la seva totalitat en l'exercici 2018.

El règim que conté l'article 86 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, suposa que només per aquestes circumstàncies es produeix un perjudici el 2019 en les polítiques impulsades en el marc del Pacte d'Estat contra la violència de gènere.

El curt període de temps per a l'execució de les mesures i el caràcter absolutament prioritari de la lluita contra la violència de gènere aconsellen que, de manera absolutament excepcional i singular, s'exceptui el règim contingut a la regla sisena de l'article 86.2 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, exclusivament per a l'exercici 2018.

IX

D'altra banda, es respecten els límits constitucionalment establerts per a l'ús d'aquest instrument normatiu, atès que aquest Reial decret llei no afecta l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general; de fet, únicament es modifiquen algunes disposicions de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, i d'altres lleis en els aspectes, proposats en el Pacte d'Estat, que no tenen la condició de matèria reservada a llei orgànica.

A més el reial decret llei representa un instrument constitucionalment lícit, en la mesura que és pertinent i adequat per a la consecució del fi que justifica la legislació d'urgència, que no és cap altre, tal com reiteradament ha exigint el nostre Tribunal Constitucional, que subvenir a una situació concreta, dins dels objectius governamentals, que per raons difícils de preveure requereix una acció normativa immediata en un termini més breu que el requerit per la via normal o pel procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis.

Per tant, en el conjunt i en cadascuna de les mesures que s'adopten, concorren, per la seva naturalesa i finalitat, les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a pressupòsits habilitadors per a l'aprovació d'un reial decret llei.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta de la vicepresidenta del Govern i ministra de la Presidència, Relacions amb les Corts i Igualtat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres a la reunió del dia 3 d'agost de 2018,

DISPOSO:

Article únic. Modificació de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere.

La Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 4 i s'afegeixen tres nous apartats 5, 6 i 7 a l'article 20, que queda redactat de la manera següent:

«4. Igualment, els col·legis d'advocats han d'adoptar les mesures necessàries per a la designació urgent d'un lletrat o lletrada d'ofici en els procediments que se

segueixin per violència de gènere i per assegurar la seva immediata presència i assistència a les víctimes.

5. Els col·legis de procuradors han d'adoptar les mesures necessàries per a la designació urgent d'un procurador o procuradora en els procediments que se segueixin per violència de gènere quan la víctima es vulgui personar com a acusació particular.

6. L'advocat o l'advocada designat per a la víctima també ha de tenir habilitació legal per a la representació processal d'aquella fins a la designació del procurador o la procuradora, mentre la víctima no s'hagi personat com a acusació d'acord amb el que disposa l'apartat següent. Fins a llavors l'advocat o l'advocada ha de complir el deure d'assenyalament de domicili als efectes de notificacions i trasllats de documents.

7. Les víctimes de violència de gènere es poden personar com a acusació particular en qualsevol moment del procediment si bé això no permet retrotreure ni reiterar les actuacions ja practicades abans de la seva personació, ni pot suposar una minva del dret de defensa de l'acusat.»

Dos. Es modifica l'article 23, que queda redactat de la manera següent:

«Article 23. *Acreditació de les situacions de violència de gènere.*

Les situacions de violència de gènere que donen lloc al reconeixement dels drets que regula aquest capítol s'acrediten mitjançant una sentència condemnatòria per un delicte de violència de gènere, una ordre de protecció o qualsevol altra resolució judicial que acordi una mesura cautelar a favor de la víctima, o bé per l'informe del Ministeri Fiscal que indiqui l'existència d'indicis que la demandant és víctima de violència de gènere. També es poden acreditar les situacions de violència de gènere mitjançant un informe dels serveis socials, dels serveis especialitzats, o dels serveis d'acollida destinats a víctimes de violència de gènere de l'Administració pública competent; o per qualsevol altre títol, sempre que això estigui previst a les disposicions normatives de caràcter sectorial que regulin l'accés a cadascun dels drets i recursos.

El Govern i les comunitats autònomes, en el marc de la Conferència Sectorial d'Igualtat, han de dissenyar, de comú acord, els procediments bàsics que permetin posar en marxa els sistemes d'acreditació de les situacions de violència de gènere.»

Tres. Es modifiquen els apartats 2 i 5 de l'article 27, que queden redactats de la manera següent:

«2. L'import d'aquesta ajuda és equivalent al de sis mesos de subsidi per atur. Quan la víctima de la violència exercida contra la dona tingui reconeguda oficialment una discapacitat en grau igual o superior al 33 per 100, l'import és equivalent a dotze mesos de subsidi per atur.

(...)

5. Aquestes ajudes són compatibles amb qualsevol de les que preveu la Llei 35/1995, d'11 de desembre, d'ajudes i assistència a les víctimes de delictes violents i contra la llibertat sexual, així com amb qualsevol altra ajuda econòmica de caràcter autonòmic o local concedida per la situació de violència de gènere.»

Disposició addicional única. *Règim excepcional aplicable als romanents no compromesos.*

Amb caràcter excepcional, limitat exclusivament a les subvencions previstes en els crèdits 26.15.231F.450, corresponents als pressupostos generals de l'Estat per a 2018, no és aplicable el que disposa la regla sisena de l'article 86.2 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, als romanents no compromesos resultants al final de l'exercici.

Disposició transitòria primera. *Aplicabilitat dels mitjans d'acreditació de les situacions de violència de gènere exercida sobre les treballadores previstos a l'article 23 de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere.*

Els nous mitjans d'acreditació de les situacions de violència de gènere previstos en la nova redacció que fa de l'article 23 de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, l'apartat dos de l'article únic del present Reial decret llei, només són aplicables respecte de sol·licituds de reconeixement de drets motivades per situacions de violència de gènere que hagin tingut lloc després de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, incloses les que, iniciades abans, es mantinguin després i s'acreditin per algun dels mitjans que preveu l'esmentat article 23.

Disposició transitòria segona. *Normativa aplicable als procediments judicials ja iniciats.*

Els procediments judicials iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei es regeixen per la normativa vigent en el moment del seu inici.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior en la mesura que contradiguin el que disposa el present Reial decret llei o s'hi oposin.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.*

S'afegeix un paràgraf o) a l'apartat 2 de l'article 25 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, amb la redacció següent:

«o) Actuacions en la promoció de la igualtat entre homes i dones així com contra la violència de gènere.»

Disposició final segona. *Modificació de l'article 156 del Codi civil.*

S'afegeix un nou paràgraf segon a l'article 156 del Codi civil amb la redacció següent:

«Dictada una sentència condemnatòria i mentre no s'extingeixi la responsabilitat penal o iniciat un procediment penal contra un dels progenitors per atemptar contra la vida, la integritat física, la llibertat, la integritat moral o la llibertat i indemnitat sexual dels fills o filles comuns menors d'edat, o per atemptar contra l'altre progenitor, és suficient el consentiment d'aquest per a l'atenció i assistència psicològica dels fills i filles menors d'edat, i el primer ha de ser informat prèviament. Si l'assistència s'ha de prestar als fills i filles majors de setze anys es requereix en tot cas el consentiment exprés d'aquests.»

Disposició final tercera. *Distribució dels fons destinats al compliment del Pacte d'Estat en matèria de violència de gènere, assignats als ajuntaments per a programes dirigits a l'erradicació de la violència de gènere.*

1. Els fons destinats al compliment del Pacte d'Estat en matèria de violència de gènere, assignats, via transferència finalista i directa, o a través d'altres entitats locals, als ajuntaments per a programes dirigits a l'erradicació de la violència de gènere, que preveu la disposició final sisena de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018, així com els fons assignats en posteriors lleis de pressupostos, es distribueixen segons els criteris següents:

- a) Una quantitat fixa per municipi.
La quantia per a l'any 2018 és de 689 euros.

b) Una quantitat fixa en funció del nombre d'habitants de dret del municipi. La xifra d'habitants de dret és la de població del padró municipal vigent a 1 de gener de 2017 i oficialment aprovat pel Govern.

La quantia per a l'any 2018 és de 0,18 euros per habitant.

c) L'import de la transferència ve donat per la suma de les quanties assenyalades anteriorment.

El romanent que hi hagi després del repartiment anterior s'ha de distribuir proporcionalment entre tots els municipis incorporats al Sistema de seguiment integral en els casos de violència de gènere a data 1 de juliol de l'any al qual correspongui l'assignació del fons.

2. Els fons s'han de destinar a programes dirigits a l'erradicació de la violència de gènere.

3. S'habilita el Govern perquè, per reial decret del Consell de Ministres, modifiqui les quanties a distribuir, els criteris i el procediment de distribució.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

El que estableix l'apartat tres de l'article únic, pel qual es modifica l'apartat 5 de l'article 27, en relació amb la compatibilitat de les ajudes econòmiques que estableix l'article 27 de la Llei orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, amb qualsevol altra ajuda econòmica de caràcter autonòmic o local, té efectes i és aplicable a partir de la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Palma, 3 d'agost de 2018.

FELIPE R.

El Presidente del Gobierno,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN